

fuldstændige Begrundelse. Men det har for mig været en saameget stærkere Foranledning til nøie at tage dette Spørgsmaal under Overveielse og navnlig til at tage under Overveielse, om man dog ikke, naar en enkelt underordnet Bestemmelse i § 1 kan foranledige en saadan Beføstning, maa være varsom med Hensyn til den Skikfelse, hvori hele Paragrafen vedtages. Det meget ærede Flertal har i sin Vnndring søgt at mildne denne Paragraf paa en dobbelt Maade, og da først ved at tillade Brugen af en tyndere og derfor lidt billigere Jerntraad, nemlig Nr. 20 i stedet for Nr. 19. Det er en Mildnen af Paragrafen, som ikke er af synderlig Betydning, men som jeg dog anerkjender som god, idet det er en saa uendelig Masse af Traad, hvorom det her drøier sig. Forsaavidt har selv denne ubetydelige Lempelse en vis Betydning. Spørgre Betydning har dog den anden Mildnen, der er foregaaet, nemlig en Forlængelse af den Tidfrist, som Lovforslagets § 1 giver. I Lovforslaget er Tidfristen jo sat til 2 Aar, hvorimod den i Flertallets Vnndringsforslag er sat til den Tid, da Tagene efterhaanden maa omlægges, det vil med andre Ord sige, at Tidfristen af 2 Aar er forlænget til en Gjennemsnitstidsfrist af 6-7 Aar. Bel nævner Motiveringen af denne Vnndring i Betænkningen et andet Næremaal, 12-15 Aar; men det er ikke et Gjennemsnitstal; det er det Næretal, efter hvilket de sidste Tage ville være omlagte. Sætte vi nu disse to Lempelser i den oprindelige Paragraf i Forbindelse med de Skerpelser, som Vnndringsforslaget samtidig indeholder, saa maa man jo ved en Sammenligning undersøge, om disse Lempelser ikke ere vel dyrefjæle. Paa andre Omraader er der jo i Vnndringsforslaget foretaget meget betydelige Skerpelser. Lægger jeg Regjeringsforslagets § 1, første Stykke for mig, der angaar nye Bygninger, da forektrives der her kun en Fastbinden af brandfarligt Tag med Jerntraad paa de Huse, der ere bestemte til Opholdssteder for Mennesker og firføbede Dyr. Derimod bestemmer Vnndringsforslagets første Stykke, at alle Bygninger skulle tækkes paa denne Maade. Naar man nu veed, at mellem Landbygningerne ere Laderne de, der i Reglen have de allerbetydeligste Tagflader, som overhovedet findes paa Landeindomme, at der er Lørdhuse, Bognhuse, Hønsbhuse, Materialkamre osv. i en Uendelighed, kan man vist sige, at med eet Slag er Omfanget der blevet omtrent fordoblet; men gaar jeg til Vnndringsforslagets andet Stykke, sammenholdt med det oprindelige Lovforslags andet Stykke — begge handle om, hvorledes der skal forholdes med ældre Bygninger — er Forholdet langt værre, Udvidelsen langt større. Lovforslaget forlanger nemlig kun Taget fastgjort med galvaniseret Jerntraad over en Dør i hver Bygning af de Bygninger, der ere bestemte til Ophold for Dyr og Mennesker; men hvad gaar Vnndringsforslaget ud paa? Det bestemmer — affet fra,

at det, som jeg før har nævnt, giver en længere Frist — at paa alle Huse skal Tækningen over det Hele fastbindes med galvaniseret Jerntraad. Var det altsaa en dobbelt Udvidelse med Hensyn til nye Bygninger, bliver det her en uberegnelig Udvidelse, thi regner man, at et Hus i Gjennemsnit har 100 Men Tagflade — det vil der være paa et Hus, som kun er 50 Men langt; tager man Gavle og Gænder paa begge Sider med, bliver det over 100 Men. — Skal altsaa disse 100 Men Tag tækkes paa den Maade efter Udvalgets Forslag, medens Regjerings Forslag kun forlanger, at der paa saadanne Bygninger skal oplægges Tag, bundet med Jerntraad over Dørene, hvilket for hver Dør kun kan regnes til høist 6 Men. Jeg finder ialtsald for mit Vedkommende, at de to Lempelser i Lovforslaget, som jeg før nævnte, ere alt for dyrt kjøbte ved den Udvidelse, der her skulde komme til, og jeg tror derfor, at det har været fuldt berettiget overfor dette Vnndringsforslag at stille et andet og mildere. Vender jeg mig derpaa til Mindretallets Forslag, der findes samme Sted under Nr. 1 b, skal jeg strax erklære, at det første Stykke af den Paragraf kunne min ærede Medforslagsstiller og jeg fuldt ud tiltræde i Principet, om end ikke i Formen; men derimod er det andet Stykke af en saadan Bestaffenhed, at vi maa erklære os for bestemte Modstandere deraf, og da der ikke er forlangt delt Afstemning, og da Forslaget heller ikke er tillet under 2 Numere saaledes, at vi kunne faae Leilighed til at stemme mod det ene og for det andet, vil ogsaa af den Grund vort Vnndringsforslag være nødvendigt. Jeg skal nemlig, idet jeg sammenholder vort Forslag med Mindretallets, gjøre opmærksom paa, at i det første Stykke er der en meget væsentlig Forandring, idet vi have holdt os nærmere til Lovforslaget end det ærede Mindretal. Vort Forslag gaar nemlig ud paa, at der kun skal tækkes over Dørene i de Bygninger, der ere bestemte til Opholdssteder for Mennesker og Dyr, hvorimod det ærede Mindretal har taget alle Bygninger med. Dette er allerede en væsentlig Forskjel; men desuden er der adskillige mindre vigtige Ting, der ere forbigaaede i dette Vnndringsforslag, men som vi have troet det nødvendigt at tage med for at sikkre Porte og aabne Indfjorsler mod Tagets Nedskriden. Men det Væsentligste er naturligvis de Indvendinger, vi have at gjøre mod Mindretallets Vnndringsforslags 2det Stykke, idet deri foredræs, at der paa enhver Bygning, ny og gammel, skal anbringes Døre til to modsatte Sider. Jeg vil ikke tale om Beføstningen derved, thi det turde maasse komme ud paa det Samme, enten man skal sætte nye Døre ind eller tække over Dørene med galvaniseret Jerntraad, men derimod skal jeg fremhæve adskillige Ulemper, der ere meget større end ved det, der forlanges i Regjeringsforslaget. Der er ikke alene den, at man skal bryde en Dør